

[Fuglsang.]

tænke på, at i løbet af disse fire år vil krigsvæsenet her i Danmark sluge i alt 23 mia kr. og 391 mill. kr. på de løbende budgetter plus 3 mia kr. til nyt materiel, og det er jo tal, der er beregnet i løbende priser, men vi ved jo udmærket godt, at priserne vil blive langt højere. Inflationen vil fortsætte, og som f. eks. vore flykøb viser – i hvert fald giver os en anelse om – vil våbenindustrien ikke holde sig tilbage, når det gælder prisstigningerne.

Der har om de forskellige forslag, som vi har behandlet her i dag, været talt om nogle, som er henholdsvis langtidsvirkende og nogle, der er korttidsvirkende. Forsvarsafsnittet hører så absolut til det, der virker på lang sigt. Det vil som sagt i løbet af de følgende fire år i alt lægge beslag på $26\frac{1}{3}$ mia kr., uden at der er nogen som helst produktiv dækning for dem. De vil dermed i høj grad være med til at øge vores gæld og vores rentebyrder, dem, som vi angiveligt skal bekæmpe på alle andre områder. Det er endvidere $26\frac{1}{3}$ mia kr., som vi i høj grad har brug for til produktive, sociale og uddannelsesmæssige formål. Det vil sige formål med ulige større betydning for vort lands fremtid end fly, tanks og kanoner vil kunne være.

Der tales fra tid til anden en del om væksten i den offentlige sektor. Nu må man vel nok sige det, at det er vel i og for sig i et land som vort svært at skelne mellem væksten i den offentlige og den private sektor. Meget af det, som jo overtages af det offentlige, er ting, der skubbes over fra den private sektor, og som i nogen grad er en følge af denne sektors fallit.

Men med hensyn til den offentlige sektor ved vi jo, at forsvaret bidrager med 28.000 ansatte foruden de værnepligtige. Og selv om man måske kan tænke på, at det er dog 28.000, som er i beskæftigelse, så kunne vi da også fortsætte tankegangen med at sige: hvad kunne der ikke skabes af beskæftigelse for de $26\frac{1}{3}$ mia kr., som bruges til militæret. Det er immervæk adskillige gange mere end den beskæftigelsesplan, man kastede ud i valgkampen, og som man nu arbejder med at virkeliggøre på det ene og på det andet område.

Det blev af den socialdemokratiske ordfører sagt, at hans parti gerne så og gerne ville være med til en mindskning af disse urimelige militærudgifter. Ja men med den forhandlingsevne og forhandlingsvilje, som ikke mindst statsmi-

nisteren har lagt for dagen, så skulle det vel ikke være umuligt at gøre det, hvis man til socialdemokraternes egne 65 medlemmer lagde de partier, som står til venstre for socialdemokratiet, plus de borgerlige partier, der i hvert tilfælde traditionelt og formelt er modstandere af militarismen.

Jeg skal lige slutte med et enkelt af de argumenter, man bruger, nemlig den internationale situation. Man siger her, at man anerkender, at der er sket resultater, som tyder på fremskridt på den politiske front, men heroverfor stiller man militæret op som noget ganske modsat. Det turde jo nok være en utrolig naiv, primitiv opfattelse i strid med alle både politiske og militære lærdomme. Hvornår har man kunnet skille et lands almindelige politik fra dets militære politik? Det er ikke og kan ikke være to sider af samme sag. Der er måske én ting som noget mere nyt, der træder frem for dagen. Det er, at mens det tidligere vel nok var sådan, at det var de civile organer, som lagde den politiske linje, som også gjaldt for militæret, så synes det mere og mere at blive modsat, at det er de militære kræfter og de, der står bag dem, som bestemmer landenes almindelige politik og ikke mindst deres udenrigspolitik.

Ib Nørlund (DKP):

Det forekommer mig, at valget den 15. februar kommer til at stå som valget, som ingenting afgjorde, og det synes jeg også er bekræftet af debattens forløb her i dag.

Det var før sådan, at centrum-demokrater og kristeligt folkeparti havde vetoret over for, hvad der blev gennemført i en forligspolitik, og det forhold eksisterer åbenbart stadig væk.

Det forekommer mig, at regeringen har et alvorligt ansvar for, at valget ikke blev en klarere afgørelse, end det gjorde. Imod sædvane blev valgkampen ikke indledt med, at problemerne blev lagt frem for offentligheden, hvad det egentlig drejede sig om, men man dukkede direkte ud fra udvalgte partiets indbyrdes hemmelige forhandlinger til selve valgdiskussionen. Disse forhold forekommer det mig, at regeringen og socialdemokratiet har benyttet til en ganske omfattende tvetydighed i sin gennemførelse af valgkampen.

Det synes jeg også fremgik af den socialdemokratiske ordfører hr. Aukens bemærkninger her. Han lagde jo vægt på at hilse velkommen rundt omkring, og vi kan også ønske ham vel-